

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

De iis qui subita morte opprimuntur. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

De iis, qui subita morte opprimuntur.

CAPVE

IX.

Aduersus quemcunque fortuna casum, necesse est vitam ita instituire, ne mors nos inopinantes inuadens imparatos inueniat. Est preclara sententia. Certum est homo, quod morieris: sed incertum, quando, quomodo, aut ubi. Quoniam mors ipsa te ubique expectat: tu quoque si sapiens fueris, ubiq. eam expectabis. Proinde cantos & vigiles nos reddere volens amator salutis nostra Dominus, hanc salubriter auribus nostris inculcat doctrinam: Videte, vigilate, & orate: nescitis enim quando tempus sit. Ab infantia nostra nil aliud audimus ferè, quàm gemitus morientium, quàm varios de variis in locis extinctis rumores: nihil tam crebrò videmus, quàm efferi funera: quàm lugèrium pompas: monumenta autem et defunctorum epitaphia ubique obuia sunt. Quarum rerum ex animo nunquam excidere debet memoria: siue cum mane cubitu surgimus, siue cum vesperi cubitum imus: siue prandemus, siue coenamur: seu etiam alterius quid rei agimus. Sit semper ob oculos saluberrima sententia, quànvis ab homine ethnico scripta:

Marc. 13o

Inter spem, curamq., timores inter, & iras,
Omne crede diem tibi diluxisse supremum.

Nihil hic attinet diuersos casus subitos commemorare: quotidie prope cernuntur: & licet non omnes opprimant, omnibus tamè sunt expectandi, quia omnibus possunt accidere. Eis autem, qui ut pie viuerent operam dederunt, nullus inopinatus est casus, qui sit exitialis: nulla mors mala, quantumuis subita: quoniam vita precessit bona. Scriptum est enim: Iustus si morte pre- occupatus fuerit, in refrigerio erit. Sed quid faciemus illis, qui non ita vixerunt, ut in hora mortis gaudere potius valeant, quàm timere? Verè etenim dictum est: Omne humanum genus, quod est, quòdque erit, morte

Vide sup. lib. 1. cap. 9.

Sap. 4.

i 5

damna-

Philip. 1.

Hieron. in
vita Hilar.
Eremita.

damnatum est: quam venientem nemo hilaris excipit, nisi qui se ad illam diu composuerit. Vnde Apost. Paulus desiderium habuit dissolui, & esse cum Christo. Et Hilarion latronibus respondiisse legitur: Idcirco latrones non timeo, quia mori paratus sum. Simile quid de S. Martino Severus Sulpitius memoria prodidit. Sed de iis qui haud ita animati sunt, nunc agendū: ne subito praecipitati morte pereant. Opus est hic expedito consilio: siquidem in mora maximum est periculum: nempe ut non citius intereamus, quam remedium adhiberi queat. Maxima itaque nobis diligentia curandum, ut penes nos paratum semper pharmacum, ad quemcumque casum fortuitū habeamus. Primum quidem, ut prorsus quam somno nos tradamus, tum etiam a somno exprofecti, breui nos Precatiuncula Deo commendemus: id quod etiam ad quemlibet campanae sonitum, qui horas indicat, facere convenit. Deinde, cum periculum adest, totis precordiis, & profundis suspiriis, non tā voce quam corde ad Deum clamemus. Nam Mosi dicitur: Quid clamas ad me? cum ille non legatur clamasse: sed gemitus quos sudit in summis angustiis ad mare rubrum, suspiria item & vota, Deus clamorem appellat. Enimvero in tanto periculo constitutus, cum a fronte mare, a tergo vniuersus Pharaonis exercitus immineret, quod voce non poterat, animo perficiebat & voto. Non est autem longū, dicere: PECCAVI: MISERERE. Et hoc satis est, si quidem dicatur ex animo. Facile penetrat etiam breuissima precatio calum, modo vehementi spiritus impetu ei aculetur. Equidem Davidem tam grandem peccatorem tribus duntaxat syllabis (vbi antea quoque diximus) vsum esse, Regum narrat historia. Nihil enim amplius dixisse legitur, quam PECCAVI: sed, ut S. Ambrosius ait, flamma sacrificij cordis eius ad calum ascendit.

Exod. 14.

Lib. 4. cap. 7.
2. Reg. 12.
Amb. in Ex.
hort. ad Pecc.
nitentes.

ascendit. Quia Dominum habemus misericordem & benignum, non indiget multo tempore peccatorum correctio, sed tantum magno seruore. Nam & Ninuite tanta peccatorum multitudine aggrauati, quia magnam & veram poenitentiam egerunt, non indigebant ampliori quam trium dierum tempore, ad prouocandam Dei bonitatem: & irritandam, quae aduersum se lata erat, sententiam. Et quid dico Ninuitas? Latro in cruce neque uno die opus habebat. Et quid dico uno die? neque breui hora. Tanta est Dei erga nos misericordia. Nam si viderit voluntatis nostrae firmum propositum, & feruenti nos desiderio ad se accedere, non retardat, neque differt: sed accelerat, suamque solitam liberalitatem exhibens, dicit: Adhuc loquente te, dicam: Ecce Adsum.

Chrysof. in
Genesin.
Homil. 17.

Ionae 3.
Matt. 12.

Esa. 65.

Hanc admonitionem prodest bene memoria commendare, ut in promptu sit, cum necessitas ingruit: quam etiam iis, qui in morbum aliquem, qui mentem adimat, repente ut incidant metuent, conuenire iudico: ut si se iuxta hanc composuerint, nihil postea futurum sit eorum animae periculi.

PERORA-